

Trang thơ

Đảo tiên tiêu

HOA SƠN

Đảo chìm không có bóng cây,
Con chim suốt ngày bay lượn
Bao nhiêu gió to, sóng lớn
Cánh chim như những mũi tên.

Chim bay gọi mặt trời lên
Chim bay báo ngày biển động
Những cánh chim nhu biển sóng
Ngày ngày vỗ nhịp quanh ta.

Ta yêu đảo tựa quê nhà
Mái bạt che thành làng linh
Láng giềng ôn ào kéo đến
Là đàn chim biển thân yêu.

Chiến sĩ trên đảo tiên tiêu
Yêu biển cất cao tiếng hát
Cánh chim bay là nốt nhạc
Nâng cho câu hát vang xa..

Cô giáo vùng cao

LAM CHIỀU

Vai gầy, gùi chữ lên non
Thương cha, nhớ mẹ héo hon đợi chờ
Đuòng lên bản núi lơ mơ
Bàn chân con gái... đá tro, sỏi mòn
Bát canh mặn đắng chan com
Tuênh toàng tre nứa chống con gió lùa
Đuòng tron bạc trắng hạt mưa
Ướt trang giáo án em vừa soạn xong
Trên đầu đội mấy con giông
Bước cao bước thấp mà lòng vẫn vui
Nhìn cô trò nở nụ cười
Ê a con chữ tròn môi đánh vần
Thương cô cẩm bản mấy xuân
Nắng chan mua dội lắn khân chảng về
Mẹ già nhấn nhủ chốn quê
Sợ thân con gái lỡ thi vô duyên
Mua rừng, gió núi đã quen
Về xuôi lại sợ các em bỏ trường
Thôi dành hẹn lại quê hương
Bao giờ làng bản xanh nuuong em về!

Sơn núi

TRỌNG BẢO

Rừng già mãi hoang sơ
Suối mát trong như ngọc
Con đường mòn cỏ mọc
Xanh non đến bất ngờ.

Chàng lính trẻ ngắn ngo
Hương hoa lan ngày ngất
Bàn chân anh dè dặt
Theo lối về thung suông.

Có tiếng hát bên đường
Nghe như là nước chảy
Ngỡ ngàng anh chợt thấy
Bóng sơn nữ trên nuuong...

Em là sự bất thường
Hay hiển nhiên của núi
Trong veo không mờ bụi
Giữa bạt ngàn cỏ cây.